

Ημερολόγιο ασημάντων 420 (απόσπασμα): Ο πυρετός του Βύρωνα/το κοχύλι του Βαλτινού/ κί ένας γλείφτης Ερντογάν

Δημήτρης Τζουμάκας

...Μια αμφιλεγόμενη, ακραία και τραγική φιγούρα που έβρισκε κακάσχημες τις ελληνίδες αλλά ήταν τρελά ερωτευμένος με τρεις αδελφές ανήλικες αθηναίες (την Τερέζα, τη Μαριάννα και την Κατίγκω)...

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

1 9.4.2021 ... Γέμισε πλαστικές σακούλες το σπίτι από μπανάνες και κρεμμύδια και πήρε τηλέφωνο ο Αντώνης Γκλομπ αποκλεισμένος φίλος ελληνοαυστραλός στον Πειραιά: «Έστειλα συλλυπητήριο στο παλάτι για το θάνατο του Φίλιππου!», μου λέει. Έλα βρε Αντώνη, εσύ δημοκρατικός άνθρωπος και στέλεχος του Εργατικού κόμματος Αυστραλίας πώς υπέπεσες σε τέτοιο ατόπημα; Μπε εγώ τα έχω καλά με όλους και με τη Βασιλεία, αλλά και στον Κυριάκο έστειλα υπόμνημα πώς να χειριστεί το θέμα της ψήφου των ομογενών. Του έγραψα δυο πραγματάκια να ξέρει, προσθέτει ο καλός παράγων απόδημος.

19.4.1824 Λόρδος Βύρων. Απεβίωσε στο Μεσολόγγι, ύστερα από πυρετό και σήψη σαν σήμερα. Το πένθος για τον θάνατό του ήταν καθολικό. Ο Διονύσιος Σολωμός συνέθεσε μακρά ωδή στη μνήμη του (Λευτεριά για λίγο πάψε / να χτυπάς με το σπαθί / κι έλα σίμωσε και κλάψε / εις του Μπάιρον το κορμί". «Ωδή εις τον θάνατο του Λόρδου Μπάιρον»). Απίστευτη προσωπικότητα ευφυούς άγγλου δανδή, εκκεντρικού που είχε πάρει μαζί του μια αρκούδα στο Πανεπιστήμιο για να μορφωθεί και βρήκε το νόημα της ζωής στην ελληνική Επανάσταση του 1821. Ο Λόρδος Μπάιρον στα λίγα χρόνια της ζωής του έζησε τα πάντα και με το θάνατό του στο πλευρό των πολιορκημένων του Μεσολογγίου επηρέασε την διεθνή κοινότητα για το δίκαιο του αγώνα κατά της οθωμανικής κατοχής.

Άστατος και αμετροπής, με πρόβλημα στη κνήμη που τον υποχρέωνε να χωλαίνει, διπολικός, δέσμιος των ερωτικών παθών, αιμομίκτης με την ετεροθαλή αδελφή του Αυγούστα, αφού πρώτα ερωτεύθηκε τρελά την ξαδέλφη του Mary Chaworth, μηδενιστής και επαναστάτης μαζί, με ομοφυλοφιλικές εμπειρίες, αθεράπευτα ρομαντικός -προσπάθησε να τον παρουσιάσει σε ένα υπαρξιακό δράμα ο Νίκος Κούνδουρος στο φιλμ «Μπάιρον: Μπαλάντα για ένα δαίμονα» (1992) που βγήκε εντελώς απομυθοποιητικό γιατί ο πρωταγωνιστής δεν έχει καμία σχέση με τον αριστοκράτη «με τη μόνιμη χλωμάδα, τα γκριζά μάτια, στεφανωμένα με σκούρες βλεφαρίδες και μια γοητεία στην οποία δεν μπορούσε κανείς να αντισταθεί, ούτε άντρας, ούτε γυναίκα», όπως χαρακτηριστικά σημειώνει η βιογράφος Edna O'Brien.

Κολυμβητής (διέσχισε τον Ελλήσποντο σε μιάμιση ώρα), πυγμάχος, λάτρης της ιππασίας, ξιφομάχος, σπάταλος, μέγας πότης, με την πρώτη του ποιητική συλλογή στα 18 του χρόνια με τίτλο «Κομμάτια Φυγάδες», ενόχλησε τους εκπρόσωπους της Εκκλησίας, με αποτέλεσμα ο νεαρός λόρδος να την αποσύρει από την κυκλοφορία.

Μια αμφιλεγόμενη, ακραία και τραγική φιγούρα που έβρισκε κακάσχημες τις ελληνίδες αλλά ήταν τρελά ερωτευμένος με τρεις αδελφές ανήλικες αθηναίες (την Τερέζα, τη Μαριάννα και την Κατίγκω) με τις οποίες αφού συννευρέθη τις εγκατέλειψε για το δεκαεξάχρονο μαθητή Νικολό, τον

Ο Λόρδος Μπάιρον

οποίο γνώρισε στο μοναστήρι στην Πλάκα που διέμενε. Όπως σημειώνει ο Θεοδόσης Πελεγρίνης για τον Νικολό διέθεσε διπλάσια χρήματα απ'όσα για την επισκευή του ελληνικού στόλου!

Ο Roderick Beaton γράφει στο Byron's war :

«Ολοι μάλλον μεγάλωσαν με τον μύθο της βυρωνικής εκστρατείας που τελειώνει με την ηρωική αυτοθυσία του ποιητή προς χάριν των αγαπημένων του Ελλήνων στο Μεσολόγγι τον Απρίλη του 1824. Πρόκειται για μύθο, που αρχίζει να παίρνει διαστάσεις, ήδη με τον επικίδειο λόγο του Σπυρίδωνα Τρικούπη στη μητρόπολη του Μεσολογγίου λίγες μόλις ημέρες μετά. Και ο μύθος, ως μύθος, πιθανόν να έπαιξε ρόλο στην τελική έκβαση της Επανάστασης -αν δεν υπήρχε το όνομα του πιο διάσημου Άγγλου της γενιάς του στον κατάλογο των ξένων πεσόντων, μπορεί οι Μεγάλες Δυνάμεις και η κοινή γνώμη στο εξωτερικό να μην ευνοούσαν όσο ευνόησαν τελικά τη δημιουργία του "πρότυπου βασιλείου" στην Ανατολή. Όχι άδικα, οι Έλληνες ευγνωμονούν τον Μπάιρον. Αλλά ο μύθος δεν είναι Ιστορία. Η ιστορική και βιογραφική αλήθεια είναι πολύ πιο περίπλοκη και το τέλος μη προβλέψιμο μέχρι που να γίνει πραγματικότητα».

Ο Μπάιρον συνετέλεσε αποφασιστικά στο να πάρουμε το μεγάλο δάνειο από την Αγγλία και ήταν αυτός που πήρε τη δύσκολη απόφαση σε ποιον να δωθούν οι περίφημες λίρες Αγγλίας σε Μαυροκορδάτο ή Κολοκοτρώνη. Στους πολιτικούς ή στους στρατιωτικούς; Προτίμησε Μαυροκορδάτο με τον οποίο συνομιλούσε (μάθε ξένες γλώσσες κι άστες) παρά τους «αγροίκους» πολε-

μιστές που οι πολιτικοί φρόντισαν να τους κλείσουν ικανό διάστημα στις φυλακές τα σίδερα.

20.4.21 (...)Οι μεγάλοι οι λησταί Δεν ευρίσκονται στα χιόνια/ Αλλά ζούνε με τιμάς/ Μέσα σε λαμπρά σαλόνια.

Οι μεγάλοι οι λησταί/Εις τας πόλεις μέσα μένουν/Και τον άρτον του λαού/Απ' το στόμα του το παίρνουν.

Οι μεγάλοι οι λησταί /έχουν πλούτη έχουν τόπους/και του λέγουν ευγενείς/ευεργέτας φιλανθρώπους.

Τους μεγάλους τους ληστές/Δεν τους πιάνουνε οι νόμοι/ Αλλά μόνον ο λαός /Τους ληστές αυτούς τσακώνει (...)

Μοραίτης Νικ.(εφ. «Σοσιαλιστής», Ιούλιος 1893). Αναρχικό λεξικό Γιάννη Φούντα, Ο Τύπος της εποχής.

25.4.21 Φιλία, υπεροψία και δουλικότητα. Με ευκαιρία την αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρμενίων από το Κογκρέσο σε ανάρτηση μία παλαιότερη φωτογραφία Μπάιρτεν και Ερντογάν, τότε που ο Μπάιρτεν ήταν ακόμη αντιπρόεδρος των ΗΠΑ. Η φωτογραφία είναι, όχι χίλιες λέξεις όπως θέλουν οι κινέζοι, αλλά ένα δισεκατομμύριο δολάρια όπως θέλουν οι Αμερικάνοι! Κοίταξε, λέει ο Μπάιρτεν, εμείς οι δύο είμαστε σύμμαχοι, κολλητάρια, αδέρφια, κοπέν, μέιτς, συνεταιράκια αλλά δεν παίζουμε τις κούκλες εγώ κάνω κουμάντο, εγώ είμαι the big brother σε ταίζω, σε τροφοδοτώ με F16, σε στολιζώ με βομβαρδιστικά και μη μου κουνιέσαι γιατί την έβαψες. Και ο άλλος: ότι πεις αφέντη μ' χαλί να γίνω να με πατήσεις. Αχ οι φωτογραφίες και τα κείμενα ! Και οι λεονταρισμοί στο ταβερνάκι, στο κομματικό ή και στο εθνικό ακροατήριο!